

WERKMODEL GROEP 1

Tyrannosaurus Drup

Julia Donaldson, David Roberts (ill.) & Bette Westera (vert.)

(door Anneleen Hacke)

AUTEURSINFO (ZIE OOK WWW.VILLAKAKELBONT.BE)

Julia Donaldson groeide op in Londen. Samen met haar zusje Mary verzon ze allerlei fantasiefiguren en schreef ze shows en dansvoorstellingen. Die voerden ze dan op in hun kamer voor poes Geoffrey.

Julia studeerde drama en Frans aan de Bristol University. Daar ontmoette ze Malcolm, haar man. Voor ze kinderen hadden, trokken ze samen de wereld rond. Julia schreef bij elk land waar ze kwamen een lied en Malcolm begeleidde haar op gitaar. Van het één kwam het ander en al gauw begon Julia aan een carrière als zangeres en liedjesschrijfster, vooral voor de kindertelevisie. Ondertussen bleef ze ‘volwassen’ liedjes schrijven waar ze mee optrad in folkclubs. Recent zijn er twee cd's van haar uitgekomen.

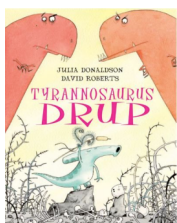
Van één van haar kinderliedjes, *A Squash and a Squeeze*, werd in 1993 een prentenboek gemaakt. Axel Scheffler maakte hiervoor de illustraties. Het boek werd een succes en Julia besloot naast liedjes ook boeken te schrijven. De echte doorbraak kwam er met *The Gruffalo*, opnieuw geïllustreerd door Axel Scheffler. Vanaf dat moment werkten Julia en Axel Scheffler heel vaak samen. Hun boeken wonnen verschillende prijzen.

Julia schrijft graag op rijm. Ze vindt het zelfs moeilijker om iets te schrijven dat niet rijmt.

Nast prentenboeken heeft Julia ook een aantal boeken voor jongeren geschreven.

Wanneer Julia niet aan het schrijven is, treedt ze in het theater en op boekenfestivals. Ze vindt het heerlijk om de kinderen in het publiek te betrekken bij wat ze doet, alsof ze haar helpen om een verhaal te vertellen of een lied te zingen.

KORT SAMENGEVAT

Door een stom toeval komt Drup in het nest van Carnivorus en Cruella Rex terecht. Al snel blijkt dat Drup helemaal niet lijkt op zijn broertjes. Hij kan niet hard brullen en lust helemaal geen vlees. Op een dag ontdekt hij dat hij kan zwemmen. Zo vindt hij zijn echte familie, het Druipsnuit-dinosaurusvolk. Wanneer er die nacht door een onweer een boomstam over het water valt, zien Carnivorus en Cruella hun kans om

eens lekker te gaan smullen bij het Druipsnuit-dinosaurusvolk. Al blijkt het niet zo eenvoudig als gedacht om het water over te steken.

VÓÓR HET VOORLEZEN

Lees eerst dit fragment voor:

‘Aan de oever woonde – groot en grofgebekt van zin –
Carnivorus Tyrannosaurus met Cruella, zijn vriendin.
En ze riepen: ‘Lekker jagen!’ En ze brulden: ‘Pas maar op!’
En ze snauwden: ‘Hou je druipsnuit, anders eten we je op!’

Toon dan de cover en lees de titel: *Tyrannosaurus Drup*. Stel enkele vragen aan de juryleden:

- Wat is er te zien op de tekening?
- Over wie zou het verhaal gaan?
- Wie is Carnivorus (oranje) op de prent, en wie Cruella (rood)?
- Zien Carnivorus en Cruella er eng en gevaarlijk uit? Waarom wel/niet?
- Wie is dat rare dinosaurusje in het midden (Drup)?
- Wat weten jullie over dinosaurussen?

TIJDENS HET VOORLEZEN

Rijm

De tekst is op rijm geschreven. Speel hiermee tijdens het voorlezen door de rijm op een pittige manier te beklemtonen. Zo merken de juryleden dat dit een ander soort tekst is dan ze gewoon zijn.

Illustraties

De dinosaurussen in het boek zijn getekend met sprekende gelaatsuitdrukkingen. Sta geregeld stil bij de prenten en vraag de juryleden wat ze zien. Hoe zou de dinosaurus zich voelen? Hoe merken ze dat?

NA HET VOORLEZEN

Drup voelde van in het begin dat hij niet thuishoorde bij Carnivorus en Cruella. Hij zag er ook helemaal niet uit zoals zijn broertjes en hield niet van dezelfde dingen. Praat met de juryleden over hoe het voelt om bij een gezin en een familie te horen:

- Wie maakt deel uit van je gezin?
- Zien jullie er hetzelfde uit? Welke dingen zijn gelijk, welke verschillend?
- Zijn er dingen die iedereen in je gezin op dezelfde manier doet? Welke dingen zijn dat?

Je kan de juryleden vragen om twee tekeningen te maken: één tekening van zichzelf en één tekening van de rest van hun gezin. Daarbij moeten ze één (of meerdere) dingen bedenken waardoor de andere juryleden straks weten welk kind bij welk gezin hoort. Die dingen tonen ze duidelijk op de twee tekeningen: iedereen draagt een bril, iedereen heeft blond haar, iedereen houdt van ijsjes, iedereen houdt van zwemmen... Zet op de achterkant van allebei de tekeningen de naam van het jurylid. Leg dan alle tekeningen door elkaar. De juryleden zoeken nu één voor één het juiste kind bij het juiste gezin.

WERKMODEL GROEP 1

Het vreemde ei Emily Gravett (door Frederic Vercaemst)

AUTEURSINFO

Emily Gravett werd geboren in Brighton (Verenigd Koninkrijk). Op haar zestiende ging ze thuis weg. Ze heeft 8 jaar in een camper gewoond en gereisd met haar vriend. Na de geboorte van hun dochter gingen ze op zoek naar een vaste verblijfplaats.

Het duurde een hele tijd voor ze een plekje kreeg aan de universiteit van Brighton. Daar volgde Emily uiteindelijk een opleiding illustratie. Ze mocht van haar vriend drie jaar experimenteren met kunst, vóór ze als loodgieter moest gaan werken. Maar loodgieter is ze niet geworden, daarvoor oogstten haar boeken te veel succes.

Emily maakt haar verhalen en tekeningen met veel passie. In haar boeken vind je steeds een grote dosis humor. Haar eerste boek, *Wolven*, maakte ze tijdens haar studies in 2005. Het won meteen de *Macmillan Prize For Illustration*.

 www.emilygravett.com

KORTE INHOUD

Alle vogels hebben een ei gelegd dat ze kunnen uitbroeden. Alle vogels, behalve Eend. Maar dan vindt Eend een ei – het mooiste ei van de wereld. Eén voor één komen de eieren van de vogels uit. Alleen het ei van Eend heeft wel erg veel tijd nodig om uit te komen. Gelukkig heeft Eend heeft geduld, veel geduld. Tot ook zijn ei open barst...

STIJL EN VORMKENMERKEN

Emily Gravett kan als geen ander tekst, humor en tekeningen met elkaar verweven: het ene element kan niet zonder het andere. Zo is de kleine uil tijdens het wachten aan het lezen in de *Eicyclopedia*. Vestig de aandacht op de schutbladen en de achterflap. Die horen ook bij het verhaal en zitten vol details: grappig is bijvoorbeeld dat de krokodil op de binnenkant van de achterflap eendenvliezen omgebonden heeft wanneer hij zijn 'mama' achterna loopt. Wijs de juryleden erop dat op de achterflap

enkel 'Kwak!' staat. Vraag hen wie dit zou kunnen zeggen: Eend? De krokodil? Op de achterflap zweeft een pluimpje rond... Zou de krokodil iemand opgegeten hebben? Wie?

Merk op dat Eend een mannetjeseend is. Hij kan helemaal geen eieren leggen, maar toch wil hij heel graag kinderen hebben.

De titel van dit boek is *Het vreemde ei*: het ei ziet er niet alleen wat vreemd uit met die groene stippen, het is ook een vreemd ei omdat het niet van Eend is, maar van een ander dier.

AFSLUITER

Ga op het internet op zoek naar vreemde moeder-baby koppels, zoals een mama-poes die voor een hondje zorgt. Er zijn vast wel heel wat andere voorbeelden te vinden.

MEER LEZEN

In *Eend voor eend* (Querido, 2000) vertelt Guus Kuijer op een grappige manier over eenden en hun (soms) vreemde gedrag. Het boek is nog te moeilijk om voor te lezen aan kleuters, maar er staan veel leuke eendenverhalen in die je aan de juryleden kan vertellen.

WIST JE DAT ...

...je op www.emilygravett.com een leuke kleurprent van Eend en het ei kan vinden?

...vorig jaar een ander boek van Emily Gravett, *Wolven*, genomineerd was in groep 2 van de KJV?

...Emily Gravett twee ratten als huisdier houdt? Ze heten Buttons en Mr. Moo.

...eenden het eerste wezen dat ze zien als moeder beschouwen en overal achterna lopen? Net zoals de krokodil dat doet bij Eend.

WERKMODEL GROEP 1

Sneeuw! **Komako Sakai** (door Ilse Trimborn)

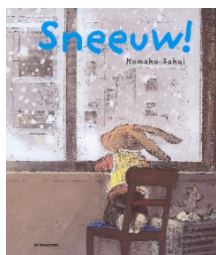
AUTEURSINFO (ZIE OOK WWW.VILLAKAKELBONT.BE)

Komako Sakai is een Japanse illustratrice en prentenboekenmaakster. Ze is in 1966 geboren en studeerde aan de kunstacademie van Tokio. Eerst werkte ze als textielontwerpster voor verschillende bedrijven, daarna legde ze zich toe op het schrijven en illustreren van kinderboeken.

Komako kreeg zowel in Japan als daarbuiten belangrijke prijzen voor haar werk. In het Nederlandse taalgebied kreeg ze zowel voor *Mama, jij bent de liefste* als voor *Sneeuw!* een Zilveren Griffel. Voor *Mama, jij bent de liefste* kreeg ze ook een Boekenwelp.

KORT SAMENGEVAT

Een konijntje is verrast wanneer hij niet naar school moet. Het sneeuwt namelijk. De wereld lijkt stil te staan: hij kan niet naar buiten, mama kan niet naar de winkel, er rijden geen auto's en er is niemand op straat. Ook papa, die op (zaken?)reis is, kan door de sneeuw niet naar huis komen. Het konijntje vertelt wat hij allemaal meemaakt op zo'n sneeuw witte dag.

HET BOEK

Illustraties

Komako Sakai hanteert in dit verhaal, net als in *Mama, jij bent de liefste*, een sobere, haast ingetogen tekenstijl die tegelijk heel expressief is. Het kleurgebruik is beperkt tot voornamelijk grijze en bruine tinten, de tekst is beknopt en geeft de pure essentie weer van de kinderlijke gedachten over sneeuw.

Thema

- Sneeuw
- Kinderlijke onbevangenheid

MOGELIJKE INVALSHOEKEN VOOR DE BESPREKING

Vóór het voorlezen

Toon de juryleden de cover en de achterflap en vraag hen wat ze zien. Waar denken ze dat het boek over zal gaan? Vinden ze het een mooie kافت?

Zeg dat Komako Sakai het boek gemaakt heeft. Leg uit dat dit een Japanse naam is: hebben de juryleden al ooit zo'n naam gehoord? Uit welk land denken ze dat die persoon komt? Horen ze aan de naam of het een man of een vrouw is? Kennen ze Japan? Je kan in een atlas aanduiden waar Japan en België liggen.

Tijdens het voorlezen

Lees het verhaal voor, vergeet niet om ook de prenten te tonen aan de juryleden. Dit verhaal vraagt een rustige verteltoon, het heeft geen stemmetjes of grote gebaren nodig.

Na het voorlezen

Praat met de juryleden over de dag van het konijntje:

- Hebben de juryleden al eens meegemaakt dat het heel hard sneeuwde? Vonden ze dat leuk of is sneeuw vies?
- Het konijntje zegt dat het 'zo stil is dat we de sneeuw horen vallen.' (Lees de zinnen nog eens en toon de tekening.) Klinkt dat gek? Kan je sneeuw echt horen vallen?
- Het konijntje zegt: 'Het is of we alleen op de wereld zijn, mama.' (Lees de zin nog eens en toon de tekening.) Vinden juryleden dat een rare uitspraak? Zijn het konijntje en mama écht alleen op de wereld? Hebben de juryleden zich al eens zo gevoeld? Is dat een leuk gevoel of niet? Zou het konijntje dit een fijn gevoel vinden?
- Hebben de juryleden al eens van sneeuw geproefd? Hoe smaakt sneeuw (denken ze)? Zou sneeuw lekker zijn?
- Het konijntje en mama maken sneeuwballen en sneeuwmonsters. Wat kan je (nog) allemaal met sneeuw doen?
- Hebben de juryleden al eens, net als het konijntje, tintelende handen en een rode neus van de kou gehad?
- Begrijpen de juryleden waarom papa niet naar huis kan komen? Weten ze dat vliegtuigen niet kunnen opstijgen wanneer het hard sneeuwt?
- Vinden de juryleden de tekeningen mooi of niet? Waarom? Wat vinden ze (niet) mooi?
- Vinden de juryleden het een mooi verhaal of niet? Zouden ze het nog een keer willen lezen/horen/zien?

Maak samen met de juryleden een tekening over het boek. Laat hen watten (of wattenschijfjes) meebrengen. Wanneer ze het konijntje (of zichzelf) getekend hebben, plak je de watten samen met hen rond het figuurtje: sneeuw!

Iets bewerkelijker, maar ook leuk: laat elk jurylid een glazen potje en watten meebrengen. Vul het potje met een laagje watten en laat de kinderen dan op stevig papier het konijntje uit het boek tekenen. Dat knip je uit en zet je tussen de watten in het potje. Zo heeft elk jurylid zijn eigen kleine sneeuwlandschap als herinnering aan dit sfeervolle boek.